

Dictee Rivierenland 2017, voorronde

auteur: Ronald Giphart

In een epistel uit 1904 schreef de Oostenrijkse scribent Franz Kafka met zijn gebruikelijke flux de bouche dat een werk van belletrise een pikhouweel moest zijn voor het bevroren rivierenland van ons innerlijk, een weloverwogen citaat dat met veel aplomb werd geconfisqueerd door de aanhangers van de vermaledijde gedachte dat je van lezen een beter mens wordt, totdat evolutiepsychologen de afgelopen decennia Kafka's stelling echter pontificaal bevestigden in een wijd besproken discours over de correlatie tussen fictionele verhalen en empathie.

Mensen zijn sociale wezens, maar het adequaat functioneren in een groep kost ons nu eenmaal veel energie, en lezen kan een geweldige tool zijn in de strijd om het bestaan: verhalen en romans zijn een vereenvoudigde versie van de werkelijkheid, een manier om anderen beter te begrijpen en zodoende beter te functioneren in de complexe wereld buiten het boek.

In ons innerlijke rivierenland meanderen verschillende enigmatische gedachtestromen parmantig langs elkaar, totdat deze – dankzij het lezen van romans en poëzie – samenkomen en uitmonden in de cruciale vraag hoe we ons in de wereld ten opzichte van elkaar dienen te gedragen: lezen zal de wereld redden.